

Eyvah! Yine “Aile Yılı” İlan Etiler!

“Ayinesi iştir kişinin, lafa bakılmaz!” diye ne güzel söylemiş atalarımız! 2000 yılından beri iktidarlar tarafından canları sıkıldıkça, konu eskidikçe, hamaset ihtiyacı duyuldukça “**Aile Yılı**” ilan ediliyor! 2000, 2011, 2022 derken acele ederek 2025 yılını da ilan ettiler! Sanırım verdikleri zarar ve ziyan ayyuka çıktığından, evlenme sayısı düşerken boşanmalar arttığından, nüfus hızla yaşlandığından mütevellit bir panik hali var.

Öte yandan hangi konuda “..... Yılı” ilan ettilerse bir hayırları dokunamadığı gibi sürpriz zararlarını da gördük! Güya 2024 yılını da “**Emekli Yılı**” ilan etmişlerdi ama emeklilerin hali ortada! Kronik emekli mağdurları olan **SSK** ve **Bağ-Kur**’luların düştüğü sefalete **Memur Emeklilerini** de iterek yalnız bırakmadılar sağ olsunlar! Seyyanen zam oyunu yüzünden, memurlar ölene kadar veya yaş haddinden zorla emekli edilene kadar çalışmaya kesin kararlı artık.

Aile konusunda asla samimi olmadıklarına inandıran ilk icraatları, oldukça feminist bir dille yazılan ve Allah’ın açık hükümlerini ustaca gizleyen sıkıntılı bir Cuma Hutbesini imamlara okutmak oldu. Aile Reisliğini yasalardan zaten kaldırmışlardı, şimdi dini metinlere de el attılar. Allah muhafaza eylesin!

Bir önceki Aile Bakanımız bekar ve çocuksuz, feminist bir derneğin yöneticisi ve uzmanlık alanlarından birisi boşanma olan avukatlık mesleğinden bir hanımefendi idi. Yeni Aile Bakanımız evli ve çocuklu bir Hanımefendi ve üstelik göreve geldikten kısa bir süre sonra “*süresiz nafaka kabul edilebilir değil!*” beyanında bulununca çok şükür bir şeyler düzelecek galiba diye umutlanmıştık. Bu beyanı verdiği 26 Temmuz 2023’den bu yana bir tık adım veya iyileşme olmadı. Giden Bakan süresiz nafaka yoktur diye inkar ediyor suçu yargıya atıyordu, gelen Bakan sorunun varlığını kabul etti o kadar! Hangi derde

derman olduğu, göre ve başladığından beri çatırdayan kaç aileyi kurtardığı TÜİK rakamlarıyla ortada! Sosyal felaket ve yıkımı giderek artan dozda yaşıyoruz!

Her Şeye rağmen hüsn- zan (iyi niyetli yaklaşım) esastır düsturu (prensibi) ile bakacak olursak; **Aile Yılı ilan edilen 2025 senesinde çözülmesini acilen istediğimiz kronik aile zararlıları Őunlardır** diyebiliriz:

1- Her aile küçük bir devlettir! Başsız ve lidersiz devlet olmayacağı gibi Reisi ve Yöneticisi olmayan aile de sağlıklı kalamaz! CEDAW sözleşmesindeki toplumsal cinsiyet eşitliği fitnesine dayanarak lağvedilen "Aile Reisliği" yasalara geri konulmalı, erkeğin fitri haklarına olan gasp sona ermelidir!

2-İmzamızı çektiğimiz ama yasalarımızdaki uzantılarına asla dokunmadığımız İstanbul Sözleşmesi hüküm ve felsefesi TCK, TMK ve 6284 kanunlarından çıkarılmalıdır! Kadını mutlak melaike görerek beyanını esas alan, erkeği doğuştan suçlu kabul eden feminist yaklaşımların tamamı düzeltilmeli, iftira hallerinde isnat edilen suça eşit ceza verilmelidir.

3-Sapkın eşcinsel derneklerin tamamı derhal kapatılmalı, eşcinsel propaganda ve pazarlama ceza eşliğinde yasaklanmalıdır.

4-Toplumsal cinsiyet eşitliği fitnesi, Milli Eğitim müfredatından bütün yönleri ile temizlenmeli, devlet memurlarına yönelik zorunlu hizmet içi eğitimlerden kaldırılmalıdır.

5-1988 yılında süresiz yapılan nafaka haksızlığı giderilmeli, yıllar süren süren tedbir nafakası zulmü önlenmelidir. Yargı tarafında "kadının zina etmesi nafaka almasına mani değildir" gibi değerlerimize aykırı içtihatların n kesin ifadelerle kapatılmalıdır.

6-Zina suuna cezai yaptırım getirilmelidir.

7-Boşanma davalarının velayet, mal paylaşımı, nafaka ve tazminat gibi ihtilaf konularından ayrılması, boşanmanın evlenme gibi noter veya nüfus idaresince onaylı resmi sözleşme ile mahkemesiz yapılabilmesi sağlanmalıdır.

8-Boşanma halinde sebepsiz zenginleşmeye neden olan takıların erkek tarafından olanları dahil tamamının ve sonradan edinilen malların yarı yarıya kadınla paylaşımı gibi evlilikten uzaklaştıran erkeği ezen hükümler düzeltilmelidir.

9-ocuk velayetinde ortak velayetin esas olması sağlanmalı, çocuğun intikam aracı olarak kullanılması kesin Şekilde önlenmeli, çocuğun anne-baba tarafının alt ve üst soyu ile iletişimi çok özel ve istisnai haller dışında güçlü tutulmalıdır.

10-Güya Aile adına kurulan ama Őimdiye kadar ailenin asli unsuru olan erkeği dışlayan Aile Bakanlığına ilk defa da olsa bir aile babası erkeğin Bakan olarak ataması yapılmalıdır.

11-Aile Bakanlığında Őimdiye kadar yok sayılan "Erkek Hakları ve Sorunları" Genel Müdürlüğü tahsis edilmelidir.

12-Mecliste sözüm ona kadın-erkek fırsat eşitliği adına kurulan KEFEK komisyonundaki %90'a varan kadın ye hegemonyasına son verilmelidir.

13-Milli Eğitim başta olmak üzere Bakanlıklarda, niversitelerde ve Belediyelerde aile birleşimi için tayinlerde imkan sağlanmalı, parçalı aile yapısından kaçınılmalıdır.

14-Evlenmeyi teşvik etmek üzere gençlerin sırtına gereksiz yüklenen harcama ve taleplerin azaltılması

için yaygın halk eğitimi verilmeli, yeni evli çiftlere faizsiz ihtiyaç kredisi, beyaz eşya desteği gibi imkanlar sunulmalıdır.

15-Aile ortamında çocuk bakılabilmesi için evli erkeklerin maaşlarına güçlü aile yardımı yapılmalı, asgari ücrette alt sınır yükseltilmeli, evinde çocuk bakan çalışmayan annelere özel teşvikler verilmelidir. Her şeye rağmen çalışmak zorunda kalan anneler için işyerlerinde zorunlu çocuk yuvası imkanı aranmalıdır.

Aile sorunları adına yazacak çok şey var ama 15 tanesi "2025 Aile Yılı" için yeter de artar bile! Keşke yapmaya niyetleri olsa, keşke en az yarısını yapsalar da kahraman ilan edip alkışlasak ve dua etsek!
Çok şey istemiyoruz, kendi bozduklarını düzeltsinler yeter!!!

Feshedilen İstanbul Sözleşmesinin mevzuatımızdaki zehirli atıkları da temizlenmelidir!

Feshedilen İstanbul Sözleşmesinin mevzuatımızdaki zehirli atıkları da temizlenmelidir!

Konuşulmayan Felaketimiz: #SütkardeşEvliliği

İnsanlığın en eski ve kutsal kurumu olan Aile yaşantısı, kadın ve erkeğin nikâh akdi ile başlar. Evlenmek isteyen kadın ve erkeklerin uygunluğunu belirleyen dini, kültürel ve hukuki sınırlamalar vardır. Aile içi evlilikler genel anlamda yasaktır. Akrabalar arasında evliliği yasaklananlar ve meşru görülen yakınlık dereceleri belirlenmiştir.

İslam'a göre evlenmesi yasaklanan kadın ve erkeklerin yakınlık tanımları Kur'an-ı Kerim'de verilmiştir:

*"Geçmişte olanlar (İslam öncesi) bir yana, babalarınızın evlendiği kadınlarla evlenmeyin; çünkü bu bir hayasızlıktır, iğrenç bir şeydir ve kötü bir yoldur. Analarınız, kızlarınız, kızkardeşleriniz, halalarınız, teyzeleriniz, kardeş kızları, kızkardeş kızları, **sizi emziren analarınız, süt bacılarınız**, eşlerinizin anaları, kendileriyle birleştiğiniz eşlerinizden olup evlerinizde bulunan üvey kızlarınız size haram kılındı. Eğer onlarla (nikâhlanıp da) henüz birleşmemişseniz kızlarını almanızda size bir mahzur yoktur. Kendi sulbünüzden olan oğullarınızın eşleri ve iki kız kardeşi birden almak da size haram kılındı; ancak geçen geçmiştir. Allah çok bağışlayıcı ve esirgeyicidir."* (Nisa-22/23)

Görüldüğü üzere ayet-i kerimede sütkardeşliği de tıpkı normal kardeşlik gibi değerlendirilmiş ve bunlar arasında evlilik yasaklanmıştır. Bu yasağı açıklayan hadis-i şeriflerden birisi kayıtlara şöyle geçmiştir: Hz. Âişe (ra) diyor ki, "Resûlullah (sav) bana şöyle buyurdu: "Doğum (kardeşlik) nedeniyle haram olan (evlilik) **süt emme** nedeniyle de haramdır." (M3569 Müslim, Radâ, 2/Diyanet)

Sütannelik ve sütkardeşlik nedir?

Bir kadın kendisinin doğurmadığı bir bebeği, 0-2 yaş aralığında iken, bir kez dahi emzirmesi halinde o bebeğin **sütannesi** olur. O kadının kendi öz çocukları veya başkasından olduğu halde emzirdiği diğer çocuklar da kendi aralarında **sütkardeşi** olurlar. Emzirilen çocuğun sütannesi olunabilmesi için, 2 yaşını geçmemiş olması gereklidir. Emzirme süresinin neden 2 yıl olduğunun dayanağı, Bakara Suresinin 233. ayetidir:

*“Emzirmeyi tamamlamak isteyen (baba) için, anneler çocuklarını **iki tam yıl** emzirirler. Onların örfe uygun olarak beslenmesi ve giyimi baba tarafına aittir. Bir insan ancak gücü yettiğinden sorumlu tutulur. Hiçbir anne, çocuğu sebebiyle, hiçbir baba da çocuğu yüzünden zarara uğratılmamalıdır. Onun benzeri (nafaka temini) vâris üzerine de gerekir. Eğer ana ve baba birbiriyle görüşerek ve karşılıklı anlaşarak çocuğu memeden kesmek isterlerse, kendilerine günah yoktur. Çocuklarınızı (sütanne tutup) emzirtmek istediğiniz takdirde, **sütanneye** vermekte olduğunuzu iyilikle teslim etmeniz şartıyla, üzerinize günah yoktur. Allah’tan korkun. Bilin ki Allah, yapmakta olduklarınızı görür.”*

Mevzuatımızda sütkardeşliği var mı?

Evlilik ve aile hukukunda geçerli olan 4721 sayılı Türk Medeni Kanununda, sütanneliği ile ilgili bir tanımlama veya evlilik açısından kısıtlama **yoktur!** Yani İslam dinine göre kesinlikle haram olan süt kardeşler arası veya süt anneyle evlilik serbesttir! Sütkardeşliği dışında kalan aile içi evlilikler ise yasaklar arasındadır.

TMK Madde 129- *“Aşağıdaki kimseler arasında evlenme yasaktır:*

- 1. Üstsoy ile altsoy arasında; kardeşler arasında; amca, dayı, hala ve teyze ile yeğenleri arasında,*
- 2. Kayın hısımlığı meydana getirmiş olan evlilik sona ermiş olsa bile, eşlerden biri ile diğerinin üstsoyu veya altsoyu arasında,*
- 3. Evlât edinen ile evlâtlığın veya bunlardan biri ile diğerinin altsoyu ve eşi arasında.”*

İslam dini organik ilişkiler üzerinden hüküm bina etmektedir. Evlenme yasakları; öz kardeşlik ve akrabalıklar, süt emzirmeyle başlayan yakınlıklar ve evlilikle oluşan hısımlık ilişkileriyle belirlenir. Kanunda ise, “evlatlık” alınan çocuklar, eşleri ve altsoyları da evliliği yasaklananlar arasında sayılmıştır. İslam hukukunda evlatlıkların mahremiyet ayrıcalıkları yoktur.

Sütkardeşliğin şakası ve ihmali olmaz!

Müslümanlar açısından sütkardeşliği mahremiyet sınırlarını kaldıran, evlilik yasaklarını getiren önemli bir karar ve sorumluluktur!

Anne karnındayken, bebekle göbek bağı üzerinden kurulan kan ve gıda alışverişi doğumdan sonra süt emzirme ile 2 yıl daha devam eder. Anne sütü bebekleri sadece beslemez, onların doğrudan DNA yapısını ve savunma sistemini etkileyen ve geliştiren özel proteinlerin, ilaç gibi maddelerin ve hormonal bileşenlerin transferini de sağlar.

Bebeklerin vücudu, anne sütüyle gelen maddelerin bozulmadan sindirilmesi için özel tasarımlarını 2 yıla kadar korurlar. Bu nedenle bebeklerin, 2 yaşına kadar mümkün olduğu kadar kendi anne sütü dışında başkasının sütüyle veya hayvan sütüyle beslenmemesi gerekir. 6 aylıktan itibaren başlanabilen takviye gıdaları kast etmiyorum. İnek sütü, kendi buzağısı için özel tasarlanmış bir besin maddesidir. Küçük bebeklere anne sütü yerine inek sütü verilmesinin, zorunluluklar dışında elbette önemli sakıncaları ve etkileri vardır.

2 yaşından küçük çocukların, gereksiz yere ve rastgele başkalarının emzirilmesi doğru değildir. Zorunluluk veya özel istek halinde, emziren ve emzirten tarafların bu işi ciddiye alması, sütkardeşlik bağlarını aile çevresinde ilan ederek, gelecekte istenmeyen olaylara karşı tedbirli olmaları şarttır.

İnsan, yediği gibidir! Ahlakından, akıl ve ruh sağlığından emin olmadığımız kimselere çocuklarımızı gereksiz yere emzirtmek büyük bir riske girmektir. Anne sütü, bebeğin hücrelerine işleyerek yapıtaşına dönüşen ilaç gibi etkili bir maddedir. Bu işin ayrıca biyoenerji gibi ruhsal etkileri de vardır. O yüzden imanından, temizliğinden, ahlakından emin olmadığımız kadınların bebeklerimizi emzirmesine engel olmalıyız.

Sütkardeşliği evlilik açısından öz kardeşlik gibi olduğu için, çocukların geleceğine kaldırılamaz bir ipotek koyan ağır bir karardır! Aynı bölgede yaşayarak büyüyen sütkardeşlerinin gelecekte birbirlerini sevmeye ve evlenme arzusunda olma ihtimalleri de yüksektir. Çocukların kendi iradeleri dışında, gereksiz yere sütkardeşi yapılmaları, evlilik ihtimallerini yok ettiğinden haksız ve büyükler açısından bencilce bir yaklaşımdır. Sonuçları iyi düşünülerek uygulanması gereken bir işidir. Çünkü geriye dönüşü yoktur!

Sütkardeşler arası evlilik felaketinden korunmak için neler yapılmalı?

İlk iş olarak TMK 129. maddesine sütkardeşlik/sütannelik halinde evliliği yasaklama fıkrası derhal eklenmelidir! Bu konudaki sorumluluk ve görev, hem Cumhurbaşkanlığı Hükümetinde hem de TBMM'de üye olarak Yasama yetkisini kullanan bütün vekillerin üzerindedir. Yetkili ve sorumluları, bu ENSEST FELAKETLERİNİN bir daha yaşanmaması için gereğini yapmaya davet ediyorum. Şahit ol Ya Rabb!

İkinci öncelik olarak, ailelerin eğitiminden başlanmalı! Yasaklama mevzusu dini kökenli olduğu için Diyanet İşleri Başkanlığının rutin eğitim konuları içine alınmalı ve İmamlar tarafından düzenli aralıklarla işlenerek halkın bilinci yükseltilmelidir.

Hastanelerde tedavi gören bebeklere verilen anne sütleri, çok dikkatli takip edilmeli ve tıpkı bir ilaç gibi bebeğin e-nabız kaydına ayrıntılı işlenmelidir. Bebeğe verilen sütün kimden alındığı, öz annesi olup olmadığı, ne zaman verildiği gibi kayıtlar eksiksiz tutulmalıdır.

Kısaca HIMSS diye tanımlanan, uluslararası sağlık bilgi sistemi sağlayıcıları organizasyonu tarafından belirlenen, EMRAM (Elektronik Tıbbi Kayıt Benimseme Modeli) standartlarına göre, hastanelerin dijital dönüşüm aşamaları 0-7 arasında derecelenen seviyelerde sertifikalandırılmaktadır. HIMSS seviye 6'nın şartlarından birisi de sağılarak temin edilen anne sütünün ilaçlar gibi 5D (doğru hasta, doğru ilaç, doğru doz, doğru yol ve doğru zaman) standardında tedavi gören bebeklere verilmesidir. Bu hassasiyetin sadece HIMSS çalışmalarında değil, Sağlık Bakanlığının özel genelgesiyle bütün yataklı tedavi kurumlarında gösterilmesi gereklidir. Tedavi sırasında verilen anne sütlerinin kimden temin edildiği bilgisi atlanmadan sisteme tam girilmelidir.

Bebeklerin beslenmesi insan olan her yerde sürdüğü için, sütkardeşlik ilişkisinin beyanı halinde resmi kayıtlara işlenmesinde kolaylık sağlanmalıdır. Bir kişiye süt verdiğini iddia eden kadınların talebi e-devletten kolayca girilmeli, sütü aldığı iddia edilen kişinin kendisi veya ebeveyni tarafından onaylanmasına sunulmalıdır. İki tarafında kabulünden sonra sütkardeşliği dökümü sistemde korunarak ilerideki evlilik müracaatlarında yasaklananlar arasında gösterilmelidir. Sütannelik ve kardeşlik kaydı emziren tarafından beyanla işlenebildiği gibi, geçmişte sütannesinin olduğunu öğrenen kişiler yani süt çocuklar tarafından da beyan ile karşı tarafın onayına gidebilmelidir.

Velhasıl,

Sütkardeşler arası veya süt evlatlar ile evlilik durumu büyük bir manevi felaket ve ensest denilen rezaletle eşdeğer bir kötülüktür. İnsanlar ya bilmeden veya umursamadan bu kötü duruma düşebilirler. Bilmeyenlerin vebali ailesinin ve devletin üzerindedir. Bilerek ve dini umursamayarak cahil cesaretiyle bu haltı işleyebilecekler de çıkabilir. Bunlara karşı aileden başlayan manevi değerler eğitimi, okullarımızda hayati bilgiler gibi işlenen milli müfredat ve din görevlilerinin düzenli uyarılarıyla sayıları azaltılabilir. Manevi yangınlar sadece bir yerde kalmaz, bütün ahaliyi sarar ve etkiler. Allah'ın gazabını üzerimize çekeceğinden şüphe duymadığımız bu felaketten korunmalı ve ciddiyetle tedbir almamız.

Süresiz Nafaka Sorununa Çözümler Hakkında

Türkiye’de 1988 yılından beri devam eden Süresiz Nafaka uygulamasının, büyük bir sosyal ve ekonomik soruna dönüştüğünü, marjinal feminist gruplar dışında kabul etmeyen kesim yok gibidir. Siyasi iktidar, bu sorunu görmek ve bazen çözüm sözü vererek umut aşılama ile birlikte, inanılmaz bir şekilde feminist hegemonyaya teslim olmuş durumdadır.

Bizzat Sayın Cumhurbaşkanının olumlu sözlerine rağmen, Aile Bakanlarının topu yargıya atarak, Adalet Bakanlarının da böyle bir çalışmamız yok diyerek, kısır döngüye çevirmesi hayret verici, umut kırıcıdır. Halkın acil sorunlarına bigâne kalan kibirli ve küstüren bir yaklaşımdır.

İktidarın süresiz nafaka konusunda güvensiz ve ikircikli tavırları, feminist STK liderinin “*Kadın hareketi olarak devlet mekanizmalarından daha güçlüyüz!*” ve “*Nafaka kanunu çıksa da uygulatmayız!*” şeklindeki meydan okumalarının acı ama gerçek olduğu fikrini vermektedir!

Türk Medeni Kanunu (TMK) 175. maddesinde “*Boşanma yüzünden yoksulluğa düşecek taraf, kusuru daha ağır olmamak koşuluyla geçimi için diğer taraftan malî gücü oranında **süresiz** olarak nafaka isteyebilir.*” hükmü açıkça varken, üstelik Avukat kökenli olan Aile Bakanımızın ısrarla Yargıtay içtihadını sorunlu göstermesi iyi niyetle açıklanamayan bir inat ve kasıtlı engelleme haline gelmiştir. Sorun yasayı uygulayan yargıda değil, yasayı düzeltmeyen Yasama organı TBMM’de ve gündeme gelmesine izin vermeyen Yürütme organı Cumhurbaşkanlığı Hükümetindedir.

Yargının dile getirilmeyen asıl sorunlarından birisi, TMK 364. maddesinde yer alan “*Herkes, yardım etmediği takdirde yoksulluğa düşecek olan üstsoyu ve altsoyu ile kardeşlerine nafaka vermekle yükümlüdür.*” hükmünü bir nevi yok sayarak, bütün boşanan kadınların maddi yükünü sadece eski kocalarına, adeta süresiz bir ceza gibi yüklemeyi tercih etmeleridir. Aile nafakası hükmünün, kadınlar açısından fiilen yargı eliyle yürürlükten kaldırılması söz konusudur.

Öte yandan, süresiz nafaka mağdurlarının çözüm bulunması telaşıyla, boşanan kadınların çalışmasını talep etmeleri de anlaşılabilir bir durum olmakla beraber, büyük sakıncaları olan bir iştir. Her boşanan

kadının kendi ayakları üzerinde durması kastıyla iş hayatına atılması, sosyolojik ve ekonomik felaketlere yol açar.

Boşanan kadının 300 gün (10 ay) geçmeden evlenmesi TMK 132. maddesine göre yasaktır. Doğum yaptığında süre kendiliğinden biter. Ayrıca eski eşile tekrar evlenmek istemesi veya gebe olmadığına ispatı halinde mahkeme izniyle evlenebilir. İslam dininde, boşanan kadınların gebe olmadıklarının kesinleştiği 3 hayız (adet) dönemi olan iddet süresince yeniden evlenmeleri haramdır. Kocasıyla 3 talak hakkı da kullanılarak boşanmış olması halinde tekrar hemen evlenmeleri de haramdır. TMK'da boşanan kadına konulan 300 gün süre yasağı uzun ve haksızdır! Yeniden evlenmeyi güçleştiren bu yasağı makul olan 90-100 gün seviyelerine çekilmelidir.

Çeşitli nedenlerle boşanan kadınlar, zaten önceden çalışıyorlarsa yine çalışmaya devam edeceklerdir. Daha önce hiç çalışmayan bir kadının, sırf boşandığı için geçim korkusuyla çalışmaya zorlanması da bir zulümdür. Önemli ve toplumsal açıdan gerekli bir mesleği olmayan kadınların, boşanmaları halinde yaş ve sağlıkları elveriyorsa yeniden evlenmeye teşvik edilmeleri lazımdır.

Boşanan kadınların, yeniden evlenmek yerine çalışmaya itilmesinin sakıncaları pek çoktur. Öncelikle bu kadınların yanlarında çocukları da bulunuyorsa, büyük bir yük altına girmeleri, anneliklerini sağlıklı yapamaz hale gelmeleri söz konusudur. Çalışma saatlerinde çocuklarının bakımı ve eğitimi gibi yeni sorunlarla boğuşacaklardır.

Aktif cinsel hayatına ilk defa evlilikle başlayan kadınların, boşanma sonrası bu doğal ihtiyaçlarını helalinden ve güzellikle karşılayabilecekleri ortamlar ancak yeni evlilikleridir. Kadınlar cinsel dürtülerini ne kadar bastırmaya çalışsalar da psikolojik ve biyolojik açıdan bu yoksunluğu hissetmeleri kaçınılmazdır. Evli kadınların, kocalarından fiilen ayrı kalmak zorunda oldukları sürelerin dahi bir sınırı olmalıdır. İslam tarihine baktığımızda, Hz. Ömer'in evli erkeklerin 4 günde bir hanımlarına karşı kocalık vazifesini yapmaları ve sefere çıkan askerlerin de gidiş-dönüş dahil 4 aydan uzun süre ailelerinden uzak bırakılmamalarını emreden talimatları olmuştur. (Süyûtî, *Târîhu'l-hulefâ'*, s. 129 / Diyanet Ansiklopedisi)

Boşanan kadınların yeniden evlenmek yerine çalışmaya teşvik edilmesi, ailede çocukların zarar görmesine, neslin bozulmasına, zina ve fuhşun artmasına neden olmaktadır. Ayrıca, sırf nafakanın kesilmemesi için gayri meşru nikâhsız birlikteliklerin de günümüzde çoğaldığı bilinmektedir.

TÜİK verilerine göre, şu anda Türkiye'de ana veya babası ayrı yaşayan çocuk sayısı yaklaşık 2 milyona dayanmıştır! Her 10 aileden birisinde ana veya baba tarafı eksik ev halkı bulunmaktadır. Boşanmış aile çocukları, en sık ve rahat istismar edilen, her türlü suça karışabilen veya mağduru olabilen kesimdir.

Çocuk velayetinin, gelişim ve duygusal nedenlerle genellikle annelere verilmesi de ayrı bir sorundur. Çocuk velayetini tek başına üstlenen kadınların hem çalışması hem de yeniden evlenmesi zorlaşmaktadır. Çocukların adeta bir kanadı kırılarak, boşanan anne veya babasından mahrum bırakılması da telafisi imkânsız travmalara neden olmaktadır. Çocukların, hem anne hem de baba tarafıyla nitelikli beraberlik yaşama hakları vardır. Bu hakları içine teyze, amca, dayı, dede gibi diğer yakınlarıyla birlikte olmaları da dahildir.

Önceliğimiz, aileleri daha yıkılmadan kurtarmak ve desteklemek olmalıdır. Boşanma davalarının nedenlerine bakıldığında son 20 yılda %94-98 oranlarında gezinen asıl sebebin **geçimsizlik** olduğu görülecektir. Aile dostu kanun ve kurumsal hizmetler ile bu oranları aşağılara çekmek mümkündür. Bunun için önce yasalarımızı ve kurumlarımızı feminizmin lanetli pençelerinden kurtarmamız gerekir.

Her şeye rağmen, en sevilmeyen meşru hak olarak boşanma gerçekleştiğinde ise, çiftlerin ilişkisini çocuk gibi zorunlu nedenler dışında en kısa sürede kesmek gerekir. Nafakalar, makul tutarlarda toplu ödeme veya en fazla 1-2 yıl gibi kabul edilebilir sürelerde alınmalıdır. Boşanma sonrası yaşı ve sağlığı

elveren kadınların, yeniden evlenmeleri için çeyiz veya nakit ikramiye gibi özel kamu teşvikleri verilmelidir. Israrla evlenmek istemeyenlerin kendi ailelerince bakım desteğine alınması, ailesi olmayan veya ailesi de aşırı muhtaç durumda bulunanların ise kamu sosyal yardım vakıflarınca desteklenmesi esas olmalıdır. Bu düzenlemeler toplumsal huzuru sağlayacağı gibi, istenmeyen şiddet olaylarını da azaltacaktır.

Yaşalarla Çökertilen Aileyi Genelgeler Doğrultamaz!

Sayın Cumhurbaşkanımız tarafından 28 Ocak 2022’de yayınlanan, “Basın ve Yayım Faaliyetleri” başlıklı ama Aile ve gençliğin korunmasına yönelik genelge, oldukça kıymetli ve beklenen bir belgeydi. Son 35 yılda devam eden fakat son 20 yılda anormal seviyelere çıkan din, kültür ve aile merkezli yozlaşmadan ve çok yönlü sistematik saldırılardan sonra, devletin bu refleksi gösterme vakti çoktan geçmişti zaten.

İstanbul sözleşmesinin feshedilmesiyle ortaya konulan yapıcı ve öze dönücü iradenin, kanunlardaki çarpık ve zararlı etkilerini de gidermesi bekleniyordu. Yasal güvencesi devam eden sistematik aile ve kültür düşmanlığının, bir uyarı niteliğinde kalan genelge yok edilmesi elbette beklenemez. Ancak, aile dostu iradenin kendini belli etmesi açısından, yine de çok değerli bir adım olduğunu tekrar vurgulayalım.

Yazı başlığındaki iddiamın maddi delillerini ve tespitlerimin bir kısmını paylaşmak isterim.

Mesela, bu genelgenin 2. paragrafında anayasamızda yer alan ailenin korunmasına yönelik 41. madde

ve devletin gençleri kötü alışkanlıklardan ve cehaletten koruma görevini belirten 58.maddeye atıf yapılmış. Resmi olarak kumar işleten ve üstüne bir de “Milli” kavramını koyarak meşrulaştıran, kumar oynanması için her türlü bahis ve iddia türlerine izin veren, kumara ve kumar işletmecisi firmalara teşvik için KDV oranlarını düşüren, aslında internet erişimini kapatabilecekken sanal kumar sitelerine de erişim imkanı vererek, yabancı kumar baronlarının halkımızı sömürmesine engel olamayan Devletimiz, gençleri kumardan koruyor mu yoksa teşvik mi ediyor?

Ailenin korunması; en başta aile kurmanın kolaylaştırılması, ailenin desteklenmesi ve aile birliği sarsılanların yapıcı katkı ile devamının sağlanmasını gerektirir. Anayasamızda korunması emredilen ailenin, dağıtılması için gereken her türlü yasal tuzak varken, 6284, TMK ve TCK sayesinde yürütme ve yargı organları aile mezbahalarına dönüşmüşken, bu görev mümkün olabilir mi? En ufak bir anlaşmazlıkta, ailenin bir daha birleşemeyecek tarzda parçalanmasına neden olan 6284 yasası ile aile birliğini, aile reisliğinin sorumluluğunu, namus, şeref ve haysiyetini sürdürmek mümkün değildir. İstanbul Sözleşmesi ile İslam toplumuna dayatılan namussuz, şerefsiz, ahlaksız ve sınırsız derecede bağımsız nefisperest bireylerin, yetişmesi için gereken yasal düzenlemelerin tamamı, eşcinseller arası resmi evlilik hariç uygulanmıştır. Madem ki İstanbul Sözleşmesinin kötü ve zararlı olduğunu fark ederek geri çekildiniz, yasalarımıza zorla eklettiği Aile ve namus düşmanı maddelerini neden düzeltmiyorsunuz?

Mesela mahkemelerimizde ufak çaplı suç ve anlaşmazlıkların hemen hepsi artık arabulucudan geçmek zorunda. Dava açılması ancak arabulucu sonrası mümkün olabiliyor. Ama aile mahkemelerinde böyle bir son çıkış kapısı yok! Hemen ailenin infazına yönelik emir var çünkü. Aileyi kurtarmak için hakem atanamıyor! Aile böyle mi korunur?

Gönül isterdi ki, oldukça duyarlı bir yaklaşım ve güzel bir kararlılıkla yazılan bu genelgeyi çıkaran Cumhurbaşkanımız, basın yayın organlarından beklediği aile hassasiyetini en başta kendisi göstererek, Aile ve Sosyal Hizmetler Bakanlığına feminist, bekar ve çocuksuz avukat bir hanımefendi yerine; herkesin aile büyüğü olarak sevip sayabileceği, kadın-erkek iletişimini bilen, çocuk yetiştirmiş, şefkatli bir aile babasını veya bu vasıflara karşılık gelen bir hanımefendiyi atasaydı. Aileye gereken değerin verilip verilmediğini, biz vatandaşlar sözlerle değil, icraatlar ile anlar ve değerlendiririz. Türkiye’de aile adına yapılan hemen her oluşum büyük oranda feminist işgali altındadır. TBMM içinde bile, sözde “Kadın-Erkek Fırsat Eşitliği” için kurulan komisyonun toplam 25 üyesinden, başkan dahil 22’si kadın, sadece 3’ü erkektir. Böyle fırsat eşitliği mi olurmuş?

Aile düşmanı yasaların ayrıntılarını, evlenmeyi tuzağa çeviren kadın beyanına dayalı cezalandırma, süresiz nafaka, tek taraflı çocuk velayeti gibi sorunları farklı yazılarda yeterince işlediğimiz için, daha fazla uzatmak istemiyorum. Bir türlü milli olamayan eğitim sistemimizde ayrı bir sorun kaynağıdır, hakeza.

Sonuç olarak bu genelgeyi çok önemsiyor, istenen etkisinin kalıcı şekilde görülebilmesi amacıyla, yasalarımızda gerekli düzenlemelerin ivedilikle yapılması için açık çağrıda bulunuyorum.

Yüce Allah hayra giden yollarımızı genişletsin, kalplerimize iman, şuur ve aramızda kardeşliği yüceltsin. Amin.

Erkeklerin Namus ve Şerefleri Kadınlara Emanettir!

Çağları aşan güzelliği ve kapsamıyla mükemmel bir insanlık manifestosu olan Veda Hutbesinde, Sevgili Peygamberimiz ve biricik önderimiz Hz. Muhammed (s.a.s.) Efendimiz *“Ey insanlar! Kadınların haklarına riayet etmenizi ve bu hususta Allah’tan korkmanızı tavsiye ederim. Siz kadınları Allah’ın emaneti olarak aldınız. Onların namus ve iffetini Allah adına söz vererek helâl edindiniz.”* buyurmuşlardı. Şüphesiz Kur’anı Kerim’den doğrudan süzülen bu evrensel kaidenin *“Erkekler, kadınların koruyup kollayıcılarıdır...”* Nisa/34 gibi temel dayanakları da mevcuttur.

Atıfta bulunduğum Veda Hutbesinin ve Ayet-i Kerimenin devamında belirtilen önemli bir husus da kadınların erkeklere emanet olarak verilmesinin devamında kadınlara da erkeklerin namus ve iffetlerinin emanet edildiği ve korumaları gerektiği açıkça belirtilmiştir. Erkekler kavram sıfatıyla ailenin reisliğini ifa edecek, rızkın temini için çalışacak, yedirip giydirecek ve her türlü kötülükten korumaya çalışacaktır.

Hanımları da onların yardımcısı, sırdaşı ve danışmanı olarak destek verirken, namus ve iffetlerini sakınarak yuvalarını çocukları ile birlikte cennetten bir köşke çevirmeye gayret edecektir.

Vahşi kapitalizmin getirdiği şartlar, faizle çalışma düzeni ve insani olmayan adaletsiz ekonomik politikalar sonucu, önce erkeklerin tek başlarına rızklarını temin edebilme güçleri kırıldı. Sonra ucuz ve sömürüye açık işgücü kaynağı olarak kadınların da piyasa çarklarına girmeleri için zorlamalı ve teşvikli şartlar oluşturuldu. Toplumsal Cinsiyet Eşitliği projeleri kapsamında geleneksel cinsiyet kalıplarına ve rollerine savaş açıldı. Cinsiyetler doğuştan gelen kaderi sonuçlar olmaktan çıkarılıp "gender" tanımlamasıyla tercih edilebilir ve istenildiğinde değiştirilebilir metalar arasına sokuldu. Cinsiyet temeli yok edilince cinsiyetlere dayalı analık-babalık gibi temel kadın erkek rolleri de hedef alınarak yok edilmeye çalışıldı.

Bu savaşın başarılı olabilmesi için, tarih boyu hemen her toplumda gelişerek yer alan geleneksel aile yapısı ve özellikle İslami Aile kültürü bütün sözleşme ve yasaların temel düşmanı yapıldı. Erkeklerin kısmen kendi hatalarının da (cehalet, haksızlık, nefisperestlik, zalimlik, sadakatsizlik gibi) tetiklediği gelişmeler içinde bütün yetki ve ayrıcalıkları yok edildi. Aile içinde evli olarak kalmaları neredeyse tuzak kadar tehlikeli ve güvencesiz bir hale getirildi.

Erkek veya kadınların evlilik bağı olmadan tek başlarına ve meşru yollardan karşılayamadıkları tek ihtiyaçları cinsel yaşantıdır. Özellikle erkeklerin bu konudaki ihtiyaç ve zaafiyeti had safhalarda gezindiğinden Müslüman ve sağlıklı her erkeğin evlilik yapmasından başka çıkar yolu neredeyse bulunmamaktadır. Nefsini sakındırmayı başarmış ve kendini haramlardan koruyabilmiş müstesna birkaç kişi dışında, bu esas geçerli ve zaten Hz. Peygamberin açık emri ve sünneti olan bir durumdur.

Evlilik, tarafların karşılıklı olarak cinselliklerinden yararlanma hakkı ve ruhsatı verirken, 5237 sayılı Türk Ceza Kanununda 102. Maddenin 2. fıkrası ile bu hak ve ruhsat fiilen iptal edilmiştir. Bütün evli erkeklerin eşleri sabah karakola giderek "-Dün gece kocam bana tecavüz etti" şikayetinde bulunabilir ve kocasının 12 yıldan az olmamak üzere hapis cezası almasını sağlayabilir! Çünkü "*... Bu fiilin eşe karşı işlenmesi hâlinde, soruşturma ve kovuşturmanın yapılması mağdurun şikâyetine bağlıdır.*" hükmü kadınlara sorgusuz sualsiz bu hakkı vermektedir!

Pozitif ayrımcılık adıyla yapılan haksızlıkların eşitlik ilkesine aykırı sayılamayacağına dair hüküm 2010 yılında Anayasamıza eklenerek, daha sonra İstanbul Sözleşmesi ve 6284 yasının çığ gibi erkek hakları üzerinden geçmesine yasal kılıf yapılmıştır. Kadının beyanı ile 3-6 aydan başlayan uzaklaştırmalar, velayet haklarının iptali gibi çok sayıda haksız ve cinsiyetçi uygulamalar söz konusudur. 1985 yılında imzalanan CEDAW anlaşması ile başlayan süreç içinde, 1926 tarihli ilk Türk Medeni Kanunu lağvedilmiş, bu kanunun getirdiği esaslar iptal edilerek 2001 yılında 4721 sayılı yeni Türk Medeni Kanunu içine aile yapımızı kökünden yozlaştıran hükümler konulmuştur.

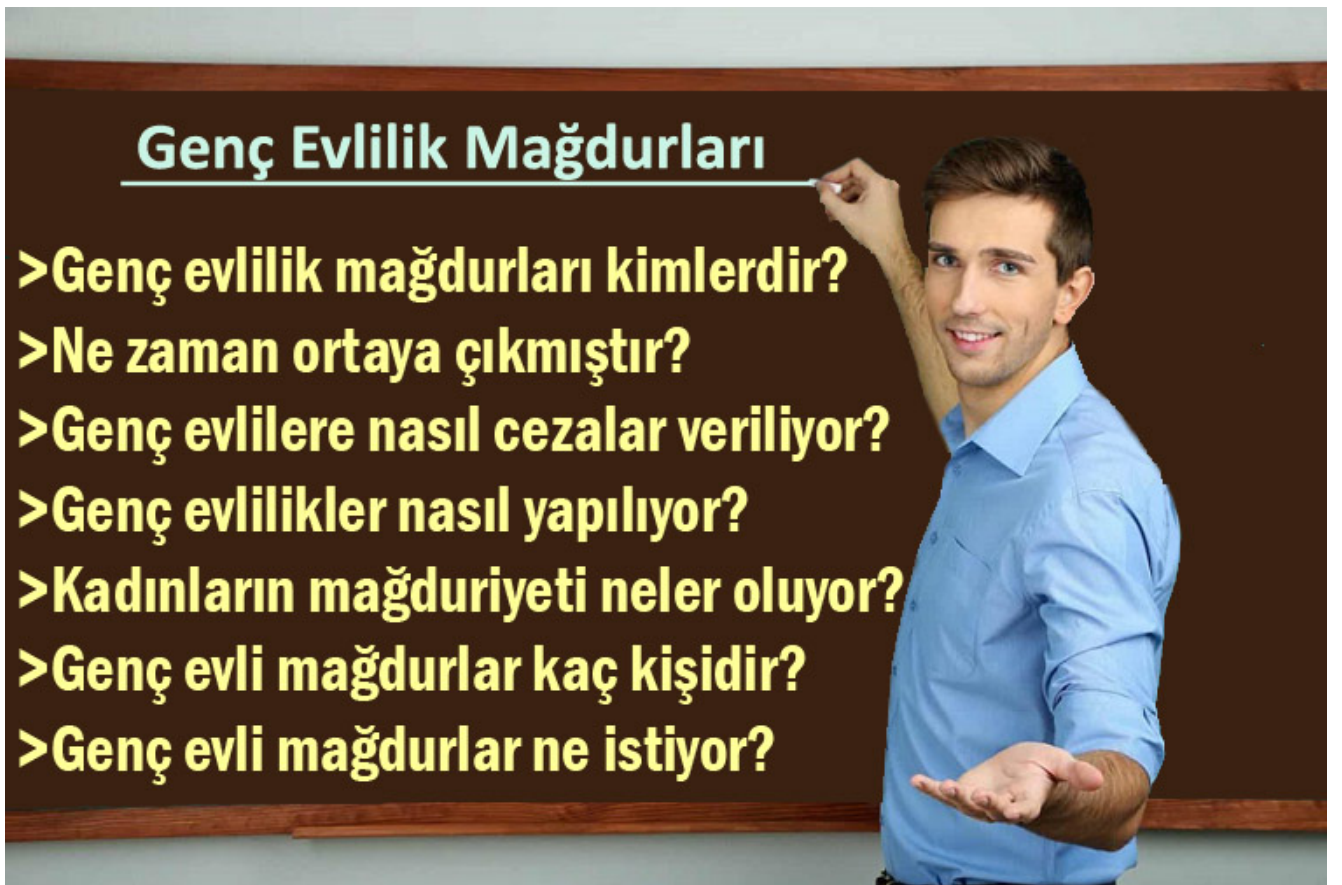
Kısaca özetlemeye çalıştığım şartlardan dolayı, erkeklerin aile ve toplum içindeki hayatları sürekli bir tehdit, kısıtlama ve değersizleştirme ortamı içinde sürebilmektedir. Bu şartlarda Allah'tan korkarak haramdan kaçınan ve evlilik içinde huzur ve mutluluk arayan bütün erkeklerin namusu, şerefi, geleceği, sosyal itibarı, ekonomisi ve iş hayatlarındaki kariyer güvenceleri hanımlarına emanettir. Hatta hanımı olmayan kadınlar da bu emaneti paylaşmaktadır. Çünkü yasalarımız kadınları tabulaştırmış, erkekleri doğuştan suçlu ve değersiz kabul etmiştir. Sözde aile politikaları için kurulan bakanlığımızın içinde kadınlar için genel müdürlük varken erkeklere özel hiç bir oluşum yoktur! Sayın Aile Bakanlarının ağızlarından da kadından başka bir konu duyulduğu (yaşlı, engelli ve çocuklar dışında) vaki değildir!

Velhasıl, günümüzde erkeklerin kadınlar ve kanunlar karşısındaki gücü ve iradesi, tıpkı görseldeki kedi yavrusu kadar aciz, etkisiz ve savunmasız hale getirilmiştir. Her şeye rağmen, genel yapısını bozmadan koruyabilen ve yasal zeminini kaybetse de aile reisliği konumunu sürdürebilen erkeklerin ve ailelerin

varlığının yegane nedeni, kahraman ve hamiyetperver kadınlarımızdır. Onlar ki, gerek inançlarının etkisi ve Allah'ın rızası gayesiyle, gerekse geleneksel eğitimlerinden, fitratlarından ve vicdanlarından süzülen insanlıklarının sonucu olarak kocalarına tabi oluyor, çocuklarına ve namuslarına özenle dikkat ediyor, yuvalarının huzurlu birer cennet köşesine dönmesine vesile oluyorlar. Allah cümlesinden razı olsun! Sayılarını çoğaltsın! Eğer bunca haksızlık ve adaletsizliğe rağmen sosyal patlamalar, isyanlar ve yağmalar tıpkı batı medeniyetlerinde olduğu gibi yaşanmıyorsa, bunun temel nedeni güçlü sosyal bağlarımız, dayanışmamız ve aile birliğimizdir. Aile birliğimizin, bütün saldırılara rağmen kendisini korumaya devam edebilmesinin en önemli nedeni de aileye ve değerlerine bağlı kadınlarımızın bütün kışkırtmalara rağmen var olmaları ve bozulmadan devam edebilmeleridir. Analar sadece çocukları değil, toplumları doğurur ve büyütürler! Sağlıklı, inançlı ve dirayetli analarımız var olduğu sürece gücümüz ve umudumuz devam edecektir.

Ne mutlu emanetine sahip çıkan ve kocasının namusunu kuşa kurda yedirmeyen, harama baktırmayan, helali olabildiğince yaşatan kahraman kadınlarımıza! Ahir zamanın en büyük cihatlarından birisini onlar yapıyorlar! Kendilerini, kocalarını ve çocuklarını ateşten korumak için gece gündüz uyanık kalmaya gayret ediyorlar. Yüce Allah, onların bu ağır imtihanlarına kolaylık versin! Siyasilere, yöneticilerimize ve biz vatandaşlara hidayet, feraset, istikamet ve hayırda birlik ihsan etsin! Amin! Velhamdulillahi Rabbil Alemin!

Bir Çırpıda #GençEvlilikMağdurları

Soru: Genç evlilik mağdurları kimlerdir? Ne zaman ortaya çıkmıştır?

Cevap: 1926 yılında büyük oranda İsviçre'den etkilenecek kabul edilen **743 sayılı** ilk Türk Medeni Kanununun **88. Maddesi** "*Erkek onsekiz ve kadın onyediyi yaşını ikmal etmedikçe evlenemez. Şu kadar ki*

hakim, fevkalade hallerde ve pek mühim bir sebebe mebni onbeş yaşını ikmal etmiş olan erkek ve kadının evlenmesine müsaade edebilir. Ana ve baba ve vasi de dinlenir." şeklindeydi. Ancak toplumun genel kültür yapısı ve alışkanlıkları, aniden yapılan kanunla yaş yasağına uygun olmayınca, mahkemelerde anormal bir dava patlaması ve sosyal kargaşa yaşanmaya başladı. Bu hükmün toplumsal yapıya uygun olmadığı anlaşılınca, **1938** yılında yapılan 3453/1 sayılı değişiklik kanunu ile 88. maddenin metni "*Erkek on yedi, kadın on beş yaşını ikmal etmedikçe evlenemez. Şu kadar ki hakim, fevkalade hallerde ve pek mühim bir sebebe mebni on beş yaşını ikmal etmiş olan bir erkeğin veya on dört yaşını bitirmiş olan bir kadının evlenmesine müsaade edebilir. Karardan önce ana, baba veya vasinin dinlenmesi şarttır.*" olarak değiştirildi.

1938'de yapılan bu düzenleme **63 yıl** boyunca sorunsuz uygulanageldi. **2001** yılında 57. Türkiye Hükümeti (**ANASOL-M** 5. Ecevit Hükümeti - DSP, ANAP ve MHP koalisyonu) döneminde, 743 sayılı ilk Medeni Kanunumuz lağvedilerek, yerine **4721 sayılı** Yeni Türk Medeni Kanunu çıkarıldı. Evlilikle ilgili yaş sınırı kadın ve erkekler için **17** yaşının tamamlanıp **18'e** girme şartıyla yükseltildi. Olağan üstü durumlarda (mahkeme kararı veya hekim raporu ile) **16** yaşını doldurup **17'ye** girenlerin evlenebileceği esnekliği konuldu. İlgili kanun maddesi: "**Madde 124-** Erkek veya kadın on yedi yaşını doldurmadıkça evlenemez. Ancak, hâkim olağanüstü durumlarda ve pek önemli bir sebeple onaltı yaşını doldurmuş olan erkek veya kadının evlenmesine izin verebilir. Olanak bulundukça karardan önce ana ve baba veya vasi dinlenir." şeklinde düzenlendi.

Önceki kanunla yasal sayılan 14 ve 15 yaş evlilikleri yasaklanarak suç kapsamına alındı. 2001 yılında aniden yapılan bu düzenlemenin farkında olmayan, veya nasıl olsa yaşımız dolunca resmi nikahla evleniyoruz diye önemsemeyen çiftlerin erkek tarafları, kamu davalarıyla muhatap olarak birkaç yıl süren mahkeme sürecinden sonra ceza alıp hapse girmeye başlayınca, **Genç Evlilik Mağdurları** diye bir topluluk oluştu.

Soru: Genç evlililere nasıl cezalar veriliyor?

Cevap: Genç evlilerde yaşı yasadan küçük veya büyük olsun bakılmaksızın, **sadece erkeklere** hapis cezası verilmektedir. Erkeklerin alacağı cezanın sınırını kız tarafının ilk evlilik yaşı belirlemektedir. Türk Ceza Kanunu "**Madde 103- (1) Çocuğu cinsel yönden istismar eden kişi, sekiz yıldan on beş yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır. Cinsel istismarın sarkıntılık düzeyinde kalması hâlinde üç yıldan sekiz yıla kadar hapis cezasına hükmolunur. Mağdurun on iki yaşını tamamlamamış olması hâlinde verilecek ceza, istismar durumunda on yıldan, sarkıntılık durumunda beş yıldan az olamaz. Sarkıntılık düzeyinde kalmış suçun failinin çocuk olması hâlinde soruşturma ve kovuşturma yapılması mağdurun, velisinin veya vasisinin şikâyetine bağlıdır. Cinsel istismar deyiminden; (1)**

a) **On beş yaşını tamamlamamış** veya tamamlamış olmakla birlikte filin hukuki anlam ve sonuçlarını algılama yeteneği gelişmemiş olan çocuklara karşı gerçekleştirilen her türlü cinsel davranış,

b) Diğer çocuklara karşı sadece cebir, tehdit, hile veya iradeyi etkileyen başka bir nedene dayalı olarak gerçekleştirilen cinsel davranışlar, anlaşılır.

(2) Cinsel istismarın vücuda organ veya sair bir cisim sokulması suretiyle gerçekleştirilmesi durumunda, **on altı yıldan aşağı olmamak üzere hapis cezasına hükmolunur. Mağdurun on iki yaşını tamamlamamış olması hâlinde verilecek ceza on sekiz yıldan az olamaz."**

63 yıl boyunca kanunen evlilik imkanı verilmiş olan 14 ve 15 yaşındaki kızlar ile evlenen erkekler, çocuğa karşı cinsel istismar suçu işlemiş sayılarak TCK 103/2'ye göre 16 yıla kadar hapis cezası almaya başlamıştır. 14 yaşından küçük kızların evliliği ise daha önce de suç ve yasak kapsamındaydı. Bu cezalar kesilirken sadece evlenen erkekler değil, kızının bu evliliği yapmasına izin veren ve kolaylayan kız babası ile damadın babası da suç ortağı görülerek hapse atılabilmektedir.

15 yaşından büyük fakat 18den küçük kızların yaptığı evlilik ise TCK "Madde 104- (1) Cebir, tehdit ve hile olmaksızın, onbeş yaşını bitirmiş olan çocukla cinsel ilişkide bulunan kişi, şikayet üzerine, iki yıldan beş yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır." kapsamında ele alınarak ceza kesilmektedir. Genelde kızın ailesinin rızası olmadığı durumlarda önce şikayetle başvuru yapıldığından, tarafların sonradan barışması evliliğin başlaması ile şikayet geri alınsa bile kamu davası yürütüldüğü için 2 yıldan 5 yıla kadar hapis kararları çıkabilmiştir. 2001 yılında kanuna aslında **6 aydan 2 yıla** kadar şeklinde konulan ceza sınırı, **Ak Parti** Hükümetinin 2014 yılında Meclisten çıkarttığı **6545 sayılı kanun** kapsamında **2 yıldan 5 yıla** şeklinde uzatılmıştır.

Soru: Genç evlilikler nasıl yapılıyor?

Cevap: Kızların bu kadar genç yaşta evlilik yapmasına bazen kendileri bazen de aileleri önyak olmaktadır. Daha çok kırsal kesimlerde yaşayanlarda, eğitim seviyelerinin düşük kaldığı gruplarda, dar çevreli toplumsal kuralların geleneklere göre şekillendiği Roman vatandaşlarımız gibi halk kesimlerinde genç yaşlarda evlilikler daha sık görülmektedir. Kendi isteği ile kaçarak evlenen kızların ailesi genelde kolluk kuvvetlerine şikayet ettiğinden resmi kayıt ve takip süreci başlamaktadır. Hiç bir şikayet olmasa bile genç evli kızların gebelik gibi sağlık ihtiyaçları için hastanelere başvurmaları halinde de zorunlu ve resmi ihbar kanalları kullanılmaktadır.

Soru: Genç evli kadınların mağduriyeti neler oluyor?

Cevap: Zorla alıkoyma ve tecavüz gibi tamamen suç kasıtlı olayların dışında kalan hallerde, fiilen evlilik başladığı ve hatta çocuk doğabildiği için, tarafların barışması ve normal hayat düzenine geçmesi söz konusu olsa bile kamu davaları sürdüğünden, 7-8 yıl sonra biten mahkeme sonucu 15-16 yıla varan hapis cezaları infaz edilmeye başlanmaktadır. Cezanın infaz edilmesiyle birlikte damat, davanın içeriğine göre damadın babası ve kayınpederi de hapse atılmaktadır. Çocuğa cinsel istismar, yani tecavüz suçu ile hapiste çürütülmeye ve gerçek suçluların içinde yaşamaya başlamaktadır. Bu sırada dışarıda kalan hanımlarının ve çocuklarının durumu ise tam bir perişanlığa dönmektedir. Ortada herhangi bir şikayetçi olmadığı, tam tersine mağdur olmaya başlayan bir kadın ve çocukları bulunduğu halde, adalet sistemimiz ceza infazlarını eksiksiz tamamlamaktadır. Mahkumlara verilen yasal haklar kapsamında, dışarıda kalan kadınların hapisanelerde tahsis edilen pembe odalarda tecavüzcüleri olarak hüküm giymiş resmi nikahlı kocaları ile cinsel birliktelik yaşama imkanının verilmesi de trajikomik bir gerçektir. Genç evli mahkumların şans eseri çıkabilen genel aflardan da yararlanmaları engellenmektedir. Sarhoşken 3 kişiyi trafikte kaza yaparak öldüren katil kişiler, 3 yıl yatıp afa çıkabilirken, genç evliler hapis cezasını çekmeye devam etmektedir. Dışarıda kalan genç kadınların kocaları, babaları ve kayınpederleri hapiste tutulunca, hem kendilerinin hem de ebeveyn ailelerin durumu feci şekilde bozulmakta ve her açıdan mağdur kalmaktadır.

Soru: Genç evli mağdurlar kaç kişidir?

Cevap: Kamuoyunda bilinen veya duyulan en yüksek rakam 8.000 civarında genç evlilik mahkumu olduğudur. Ancak bu sayının 3.000 olduğunu söyleyenler de çıkmaktadır. Hatta genç evli kadınlar ile erkeklerin arasındaki yaş farklarına göre farklı sayılarda grupların çıkması da mümkündür. Kız ve erkek arasında yaş farkı açısından 18 yaş üzeri evliliklerde ise her hangi bir sınır bulunmamaktadır.

Soru: Genç evli mağdurlar ne istiyor?

Cevap: Karşılıklı rızası ve resmi nikahı devam eden çiftlerin hapiste tutulan eşlerine bir defaya mahsus af getirilerek salıverilmesini, sicillerinin temizlenerek ailelerine sürülen bu kara lekeden kurtarılmasını istiyor. Dışarıda mağdur kalan eş ve çocuklarının aile babalarına bir an önce kavuşmasını istiyor. Yaşanan kötü günleri unutarak geleceğe mutlu adımlar atabilmeyi istiyor. Yokluk ve yoksunluk içinde gözyaşları, ahlar ve devlet idaresine beddualarla geçen karanlık gecelerin sona ermesini istiyor. Her seçim döneminde vicdanını biraz dinleyen ve çözüm sözü veren siyasilerin, bu istismar dolu uzatmaları bitirmesini, aile ve mukaddesat düşmanı feministlerin kara propagandalarına esaretten ve ürkeklikten

kurtulmalarını istiyor. Onlar da mutlu olmayı, çocuklarını huzur içinde büyütebilmeyi istiyor.

Sonsöz: Genç evlilik mağduru mahkumlar hepimizin ahiretini berbat edebilecek kadar etkili beddua hakkına sahip olabilirler. Onların dışarıda kalan eşleri ve çocukları açlığa, çaresizliğe, ilgisizliğe karşı namuslarıyla yaşayabilme mücadelesi veriyorlar. Ortalama evlilik yaşınının 28'e çıktığı bir zamanda, elbette hiç kimse çocuğunun bu kadar genç yaşta evlenmesini tercih etmez. Zaten kanunların bu konuda hiç acımadığını herkes görmüş ve yaşamış oldu. 2001 yılından sonra bu duruma düşen kişiler içinden; rızasız tecavüz, gasp, parayla satın alma gibi kabullenmesi mümkün olmayan adi suçlar dışında kalan, resmi nikahlı ve kadınların açık rızalarıyla kavuşmak için mücadele ettiği evli erkeklerinin salıverilmesini, sicillerinin temizlenmesini talep ediyoruz. Benzer şekilde genç yaşta evliliklerin tekrarlanmaması için de eğitim ve kalkındırma çalışmalarının, ekonomik iyileştirmelerin tabana yayılması gerekir. En son genç evli mahkum da yuvasına kavuşana kadar, hiç kimse huzurlu bir toplum beklemesin, bela ve musibetlerden kendisini emin zannetmesin! Genç evli mağdurların ailelerine en kısa zamanda kavuştuklarını görmeyi de Yüce Mevla'm bizlere nasip eylesin! Amin..

Ercan ÖZÇELİK

Türkiye Aile Meclisi Başkan Yardımcısı

Kaynaklar:

743 Sayılı ilk Türk Medeni Kanunu <https://www.mevzuat.gov.tr/MevzuatMetin/5.3.743.pdf>

4721 Sayılı Türk Medeni Kanunu <https://www.mevzuat.gov.tr/MevzuatMetin/1.5.4721.pdf>

5237 Sayılı Türk Ceza Kanunu

<https://www.mevzuat.gov.tr/mevzuat?MevzuatNo=5237&MevzuatTur=1&MevzuatTertip=5>